

SPECIALIZIRANO DRŽAVNO TOŽILSTVO
Republike Slovenije

Vročamo vam pravočasno vložen(o) ugovor
- pritožbo zoper obtožbo - sodbo - sklep,
da v roku 8 dni podate odgovor.

OKROŽNO SODIŠČE V KOPRU

Dne 18. 7. 2014

Predsednik senata:

OKROŽNO SODIŠČE KOPER
Kazenski oddelek

Trg OF 13, 1000 LJUBLJANA

Številka: KT - S 7/13

Datum: 11.7.2014

OKROŽNO SODIŠČE V KOPRU

Prejete neposredno - po pošti (navadno / priporočeno)

15. 07. 2014

v ..... izvodih z (s) ..... prilogami.

Poslano po pošti priporočeno na recepis dne

14. 7. 2014, št. R. 43048

Pisanje je taksirano s ..... EUR.
Podpis pristojne sodne osebe:

V kazenski zadevi opr. št. X K 5961/2013 zoper obtožene **Braneta GORŠETA in ostale** zaradi kaznivega dejanja poslovne goljufije po I. in II. odst. 228. čl. KZ-1, nadaljevanega kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja po III. in V. odst. 257. čl. člena Kazenskega zakonika (KZ-1) in kaznivega dejanja pranja denarja po I., II. in III. odst. 245. čl. KZ-1 ter drugih

vlagam zoper sodbo naslovnega sodišča opr. št. X K 5961/2013 z dne 15.4.2014, ki sem jo prejela dne 2.7.2014 na podlagi 4. točke 2. odstavka 45. člena, v zvezi s 1. odstavkom 367. člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP)

pritožbo:

iz razlogov po 2., 3. in 4. točki 370. člena ZKP – t.j. kršitve kazenskega zakona, zmotne ugotovitve dejanskega stanja in odločbe o kazenski sankciji in odvzemu premoženjske koristi.

Obrazložitev:

Z izpodbijano sodbo je sodišče obtožene **Braneta GORŠETA, Barbaro GORŠE, Vlada PETKA** ter **Rudolfa TRČKA** spoznalo za krive, da so storili kazniva dejanja in sicer **Brane GORŠE** in **Rudolf TRČEK** za dejanja, kot jima jih je očitala obtožba, **Barbaro GORŠE** in **Vlada PETKA** pa oprostilo za kaznivo dejanje pomoči pri kaznivem dejanju pomoči h kaznivemu dejanju zlorabe uradnega položaja po III. in V. odst. 257. čl. člena Kazenskega zakonika (KZ-1) ter uporabilo milejšo pravno kvalifikacijo glede očitka kaznivega dejanja pranja denarja, namesto po I., II. in III. odst. 245. čl. KZ-1, po I., III. in V. odst. 245. čl. KZ-1.

Glede oprostilnega dela sodbe se seveda pritožujem iz razloga zmotne ugotovitve dejanskega stanja. Sodišče je oba obtožena, torej **Barbaro GORŠE** in **Vlada PETKA** oprostilo iz razloga, ker ni zaključilo, da sta obtoženca vedela, h kateremu kaznivemu dejanju dejansko pomagata, pač pa bi to, glede na okoliščine primera mogla in morala vedeti.

Pomoč pri kaznivem dejanju je, kakor navaja sodišče v sodbi možna le tedaj, kadar se zavest o pomoči in hotenje te pomoči nanaša na določeno kaznivo dejanje, pri čemer je naklep lahko

direkten ali eventualen. Pri tem se sklicuje na odločbo Vrhovnega sodišča iz leta 2006.

Menim, da zbrani dokazi dajejo podlago za zaključek, da sta obtoženca Barbara GORŠE in Vlado PETEK storila najmanj z eventualnim naklepom t.j., da sta se zavedala, da lahko storita kaznivo dejanje in sta v to privolila. Na podlagi okoliščin, ki jih ugotavlja sodišče v izpodbijani sodbi t.j. da je šlo med imenovanimi za ozek krog ljudi, ki so se med seboj poznali in si zaupali, da je šlo za prenašanje denarnih zneskov »posojil« iz TRR-jev na TRR-je njihovih družb po navodilu GORŠETA, ki jih družbi Gagat d.o.o. in Svet najem d.o.o. nista potrebovali za lastno poslovanje.

Glede na to, da sodišče ugotavlja, da je obt. Vlado PETEK vedel, da se družba Gagat d.o.o. skriva za njegovo družbo Svet najem d.o.o. (str. 120 obrazložitve), je najmanj tudi Barbara GORŠE vedela, da se za Gagatom d.o.o. skriva ime njenega moža saj, kakor zaključuje sodišče, pri teh »posojilih« storilci niso zasledovali zaslužek od obresti, ki so jih povrh vsega tudi fiktivno obračunavali. Pri vsem tem pa menim, da tudi obt. Vladu PETKU ni ostalo skrito, in kakor je sam povedal, da dela uslugo GORŠETU – zaradi česar v resnici ne gre za Gagat d.o.o., pač pa ravno zanj. Visoki denarni zneski so bili dani brez vsakršnega zavarovanja, kar priča o tem, da sta se obt. Barbara GORŠE in obt. Vlado PETEK zavedala, da »posojata« tuj in ne svoj denar, da gre za tuj posel, nad katerim ima nekdo drug vso »oblast« in, da sama t.j. Gagat d.o.o. in Svet najem d.o.o. pravzaprav nimata nobene koristi, tako kot ne potencialne poslovne zgube v zvezi z ne/dokončanjem le-tega. Kaj pa so torej zasledovali? Namen je bil torej ustvarjati čim daljšo verigo (kakor zaključuje tudi sodišče na str. 120 obrazložitve sodbe), katere začetek je bil obt. GORŠE, saj je bil on tisti, ki je to verigo organiziral in vsakega izmed sodelujočih prepričal, da mu je naredil uslugo in pristal na to, da je dal na voljo TRR svoje družbe.

Glede na zaključek sodišča na str. 20 sodbe, da sta se obt. Barbara GORŠE in obt. PETEK (v času izvrševanja kaznivega dejanja pranja denarja) najmanj zavedala, da bosta s svojim ravnanjem drugemu omogočila, t.j. da bosta sodelovala pri zakrivanju nezakonitega premoženja in sta v takšno posledico pristala – vodi v po mojem, logičen zaključek, da sta se potemtakem tudi najmanj od tedaj dalje zavedala možnosti, da »s posojanjem« denarja pravzaprav sodelujeta pri kaznivem dejanju, pa sta v to privolila – ker sta pri posojanju sodelovala do konca. Navedeno po mojem vodi v takšen zaključek glede na to, ker se ti dve dejanji v določenem delu časovno pokrivata t.j. najmanj v obdobju od 19.10.2007 dalje. Po sodbi Vrhovnega sodišča opr.št. I Ips 34317/2010 pa je pomoč mogoča tudi med izvrševanjem kaznivega dejanja t.j. tudi od tedaj torej, ko naj bi se storilec t.j. pomagač zavedal te možnosti, da pomaga pri kaznivem dejanju dalje, pa je v to pristal.

Slednje pa v kombinaciji z okoliščinami, ki jih prav tako sodišče ugotavlja na str. 119 obrazložitve t.j.,

- da je bil sicer GORŠE v obravnavanem obdobju znan in eminenten ljubljanski odvetnik, da pa je po njegovih lastnih trditvah od leta 2004 dalje doživljal medijsko gonijo z očitki na račun njegovega dela v vlogi stečajnega upravitelja,
- da je bil v kazenskem postopku od leta 2007 pred ljubljanskim sodiščem v zvezi z dejanji, ki naj bi jih storil kot stečajni upravitelj in v zvezi s tem tudi precej medijsko izpostavljen,
- da je obt. GORŠE kot stečajni upravitelj tudi sicer v imenu Svet najem d.o.o. dajal ponudbe za nakup pravnih oseb v stečaju (kakor sem to natančneje navedla v končni besedi po zaključku dokaznega postopka v zvezi s tem, da so policisti take ponudbe našli v računalniku obt. Goršeta), kar mu je očitno obt. PETEK dovolil in je torej za

to tudi vedel – pri čemer je že po logiki vsakomur jasno, da stečajnemu upravitelju, ki naj bi bil v vlogi organa stečajnega postopka ni dovoljeno nastopati še v katerikoli drugi vlogi v stečaju

pa menim, da je navedeno zadostna podlaga za zaključek, da sta se obtoženca zavedala možnosti, da pomagata oz. sodelujeta pri kaznivem dejanju zlorabe uradnega položaja t.j. zlorabe GORŠETOVE funkcije stečajnega upravitelja, z namenom pridobiti mu premoženjsko korist iz posla, v katerem ne sme biti očitno, da jo bo pridobil prav on, ker to ni v skladu z zakonodajo, pa sta v to privolila, saj se ob tem spoznanju (torej najmanj po 19.10.2007) nista umaknila, pač pa sta s prenašanjem domnevnih »posojil« nadaljevala. In, glede na višino »posojenih« zneskov kakor izhajajo iz opisa dejanja, tudi velika premoženjska korist ne more izostati.

Tako menim, da sta izpolnila vse znake kaznivega dejanja pomoči pri kaznivem dejanju zlorabe uradnega položaja, ki se jima na podlagi obtožbe očita.

Ob zgoraj navedenem pa seveda tudi ne morem mimo tega, da sodišče v izreku sodbe pod tč. A/II zaključuje, da so KUHARJEVA in Stajka SKRBINŠEK (ki sta bili že obsojeni za to kaznivo dejanje) ter obt. Barbara GORŠE in obt. Vlado PETEK storili kaznivo dejanje pomoči h kaznivemu dejanju zlorabe uradnega položaja po 257.čl. KZ-1 kakor jim ga obtožba očita (čeprav jim kazen za to ne izreče), v tč.B izreka sodbe pa slednjima za to dejanje izreče oprostilno sodbo – s čimer je sodba po moji oceni nekako sama s seboj v nasprotju. V kolikor se je sodišče odločilo za oprostilo sodbo zaradi pomanjkanja dokazov v zvezi s tem dejanjem, v opisu pod tč. A/II, na katerega se sklicuje opis k.d. pod tč. AI/2c (očitek Goršetu) ne bi smelo biti trditve, da sta tudi obt.Vlado PETEK in Barbara GORŠE pomagala pri kaznivem dejanju, oz. bi tako moral biti povzet v opisa pod tč. AI/2c izreka.

Glede pravne kvalifikacije kaznivega dejanja pranja denarja, ki jo je sodišče sprejelo zoper obt. Barbaro GORŠE in obt.Vlada PETKA se prav tako ne morem strinjati, da ponujeni dokazi ne dajejo podlage za zaključek, da sta to kaznivo dejanje storila najmanj z eventualnim naklepom iz razlogov, ki sem jih predhodno navedla glede presoje kaznivega dejanja pomoči pri zlorabi uradnega položaja. Če sta obt. Barbara GORŠE in obt. Vlado PETEK vedela, kakor zaključuje sodišče na 120 strani obrazložitve sodbe, da gre za skrivanje nekoga za ustvarjeno verigo posojilodajalcev sta tudi vedela, da gre za skrivanje prepovedanega posla. Če se nekdo za nečem skriva, se ne skriva zato, ker je s tem poslom vse v redu, ker bi ga sicer lahko brez težav storil kar sam. Obt. Gorše bi lahko »posojilo« dal sam kot fizična oseba ali kot Odvetniška družba Gorše, če ne bi s tem bilo očitno, čigav denar je »posojen« oz. vpleten v ta posel. In če sta to vedela, sta tudi vedela, da denar izvira iz kaznivega dejanja. Zavedanje tega pa pomeni, da sta tudi kaznivo dejanje izvrševala najmanj z eventualnim naklepom, zaradi česar je tudi kvalifikacija, ki izhaja iz obtožbe tista, ki jo je potrebno ob takšni presoji sprejeti.

Če sta se zavedala, da je njuno ravnanje namenjeno zakritju izvora nezakonito pridobljenega premoženja (str.119 obrazložitve), potem ni mogoče sprejeti zaključek, ki je razviden iz izreka, da bi morala in mogla vedeti, da je denar pridobljen s kaznivim dejanjem – tega sta se torej po presoji sodišča, kakor izhaja iz obrazložitve zavedala in to tudi vedela.

Razlika med eventualnim naklepom in malomarnostjo, za katero sodišče ugotavlja, da obstaja v obravnavanem primeru pri storjenem kaznivem dejanju pranja denarja obt. Barbare GORŠE in obt. Vlada PETEK je pravzaprav velika. Pri zavestni malomarnosti storilec ne privoli v prepovedano posledico in lahkomišlno misli, da se dejanje ne bo zgodilo, ali da ga bo lahko

preprečil, pri nezavestni malomarnosti pa se storilec ne zaveda, da lahko nastane prepovedana posledica, pa bi se tega moral in mogel zavedati. Niti eno in niti drugo ne izhaja iz zaključkov, navedenih v obrazložitvi sodišča, izhaja pa zaključek, da sta se znakov kaznivega dejanja, ki se jima očita v obtožbi pravzaprav povsem zavedala.

Tako menim, da sta tudi obt. Barbara GORŠE in obt. Vlado PETEK zavestno oz. hote storila kaznivo dejanje pranja denarja po pravni kvalifikaciji, ki je navedena v obtožbi tožilstva.

Prav tako se ne morem strinjati z odločitvijo sodišča, ki jo je prejelo v zvezi z očitkom obt. GORŠETU pod tč. I/2e obtožbe, s čimer uveljavljam pritožbeni razlog iz 2.tč. 370.čl. ZKP. Sodišče je glede tega očitka sprejelo stališče, da v opisu tega kaznivega dejanja manjka zakonski znak pridobitve protipravne premoženjske koristi a menim, da je zaključilo napačno. V opisu tega ravnanja obtoženemu GORŠETU očitam, da je preslepil upniški odbor in senat zato, da je ta dovolil (goljufivo) prodajo družbe Hidro Koper d.o.o. v stečajju kot pravne osebe in se pri tem sklicujem na opis iz kaznivega dejanja poslovne goljufije pod tč. I/1 obtožbe, ki znak pridobitve protipravne premoženjske koristi vsebuje, kar sodišče očitno spregleda. Glede na to, da iz siceršnje obrazložitve sodišča glede obtoženčevega ravnanja izhaja, da sta bila ta dva organa preslepljena, saj sodišče sicer lahko v stečajnem postopku zavestno prodaja stvari s pravnimi napakami ne pa stvari, ki zagotovo ne spadajo v stečajno maso t.j. tuje stvari, je očitno, da je pravzaprav obtoženi storil tudi to kaznivo dejanje, kakor se mu očita. Odločitev senata o prodaji, kakršno je tudi dosegel je tudi hotel, kakor sicer sodišče na podlagi izvedenih dokazov tudi samo zaključuje (npr. na str. 27 obrazložitve sodbe).

Glede izrečenih kazni obt. Barbari GORŠE in obt. Vladu PETKU je že zaradi strožje pravne kvalifikacije kaznivega dejanja pranja denarja, kakor predhodno navajam, potrebno izreči višjo zaporno kazen. V zvezi s presojo olajševalnih okoliščin, ki se nanašajo na sta dva obdolženca pa je potrebno ugotoviti, da je sodišče napačno zaključilo, da obtoženca skrbita za mladoletna otroka (str. 125 obrazložitve), saj iz njunih osebnih podatkov izhaja, da so otroci obeh stari 19 in 22 let, zaradi česar je po mojem to okoliščino pri odločanju o kazni tudi preveč upoštevalo oz. ji namenilo večjo težo od tiste, ki ji gre. Po drugi strani pa je namenilo premajhno težo dejstvu, da sta bila pripravljena sodelovati pri kaznivem dejanju oz. ga izvrševati kar skozi obdobje nekaj let, kakor izhaja iz opisa kaznivih dejanj, ki se jima očitajo.

Ker spričo predhodnih pritožbenih navedb menim, da je dejansko kriminalna količina, ki jo je storil obtoženi GORŠE večja od tiste, ki se navaja v izrečeni sodbi menim, da je potrebno temu obtožencu prav tako izreči višjo zaporno kazen od tiste, ki jo je sodišče izreklo.

Glede odvzema premoženja družbi Finesto-najem d.o.o. t.j. nepremičnin v k.o. Vič, zaradi premoženjske koristi, ki je bila pridobljena pa sledeče:

Sodišče ugotavlja premoženjsko korist in odloči o odvzemu po uradni dolžnosti, kajti nihče premoženjske koristi iz kaznivega dejanja ne more obdržati. Zaradi tega so tudi navedbe Višjega sodišča v sklepu z dne 8.5.2014, da »tožilka ni predlagala odvzema premoženja družbi Finesto najem d.o.o. ampak je presojo in odločitev o tem prepustila sodišču«, po mojem neutemeljene. Tožilstvo je v postopku dokazovalo, da so pogoji za odvzem tej družbi podani, saj je v zvezi s tem tudi sodišču, najmanj v zvezi s predlogom za začasno zavarovanje, predložilo dokaze in listine, ki jih je sodišče na glavni obravnavi tudi izvedlo. Odločitev o predloženih dokazih pa je vedno prepuščena sodišču in, kakor sem že predhodno navedla, za odvzem premoženja sodišče ne potrebuje predloga tožilstva tako, kakor ga potrebuje za izdajo

oz. podaljšanje začasne odredbe za zavarovanje tega odvzema.

Določilo I.odst. 75.čl, KZ-1 sodišču omogoča, da se storilcu odvzame premoženjska korist oz. premoženje, ki ustreza premoženjski koristi. Prav tako je IV.odst. 75.čl. KZ-1 tudi že pred novelo KZ-1B vseboval določbo, ki je sodišču omogočala odvzem premoženja obdolženca, ki je bilo zaradi onemogočanja odvzema premoženjske koristi preneseno na bližnje sorodnike razen, če dokažejo, da so zanj plačali dejansko vrednost.

Res bo držalo, da bratranec ne spada v krog bližnjih sorodnikov iz 224.čl. KZ-1, bilo pa bi nekako nelogično zaključevati, da ni mogoče odvzeti prej obdolženčevega premoženja osebi, ki ne spada v ta krog. S tem bi bila zakonska »luknja«, odprta za zlorabe oz. izmikanja odvzemu fiktivno prenesenega premoženja, nekako nedopustna. Omenjeni ožji sorodstveni krog pa je po noveli tisti, ki mora dokazovati, da navedeno premoženje ni bilo pridobljeno brezplačno ali za vrednost, ki ne ustreza dejanski vrednosti.

Sodišče je v sodbi v zvezi s tem zaključilo, da ni dokazano, da je bil prenos Goršetovega premoženja s pogodbo med Trčkom (prvim lastnikom), Goršetom in Finesto – najemom d.o.o. (izveden z dne 14.6.2013 - torej, ko je bil že v polnem teku predmetni kazenski postopek) izveden brezplačno na Finesto – najem d.o.o.. V pogodbi so namreč določbe o dolžnem plačilu kupnine. Tako kakor je to veljalo in še vedno velja za osebe iz 224.čl. KZ-1 na podlagi besedila iz IV.odst.75.čl. KZ-1, se dokazovanje o tem, ali je šlo za odplačen ali neodplačen prenos premoženja nanaša na dokazovanje tega, ali so zanj te osebe že plačale dejansko vrednost, po mojem velja tudi za ostale morebitne prejemnike premoženja – le zakaj bi bili ti privilegirani. Da je za presojo navedenega pogoja relevantno le plačilo prenesenega premoženja, ki je že bilo izvršeno, je stališče sprejelo tudi že npr. Višje sodišče v Celju v odločbi opr.št. II Kp 46686/2010 z dne 12.3.2013 v tč. 13 obrazložitve.

Tako bi po zgornjem stališču sodišča tožilstvo moralo dokazovati, da Finesto-najem d.o.o. sklenjene odplačne pogodbe o nakupu nepremičnin ni izpolnil. Navedeno pa pravzaprav izhaja iz pogodbe same oz. sklenjenih dogovorov v zv. s plačilom, samih. To, da Finesto - najem d.o.o. ni plačal kupnine, je pravzaprav dokazano. V postopku tudi nihče ni trdil nasprotno.

Ali je GORŠE pred tem plačal prodajalcu TRČKU dogovorjeno kupnino (po pogodbi z dne 1.2.2012, ki je bila po njunem dogovoru razveljavljena) za nakup ali ne, po mojem sploh ni pomembna okoliščina za presojo pogojev odvzema premoženja, ki je v premoženjski sferi storilca, ki mu je to premoženje potrebno odvzeti. Vendar sodišče tudi v zvezi s tem zaključuje in pri tem navaja, da je Gorše s plačilom 20.000 EUR pokril strošek dela uporabnin za nepremičnine po predhodni pogodbi, plačilo kupnine pa je po razdrtju te prodajne pogodbe med obt. Trčkom in obt. Goršetom prešlo na Finesto-najem d.o.o. (družbe v lasti obt. Trčka) skupaj z zavarovanjem plačila v obliki zemljiškega dolga. Torej, tudi GORŠE vsaj formalno izkazano, po mojem prepričanju TRČKU ni plačal, saj sicer ne bi plačeval uporabnin oz. delčkov kupnine

Da pa je bil prenos na Finesto – najem d.o.o. kljub vsemu izveden zaradi izmikanja premoženja obt. GORŠETA pred morebitnim odvzemom, pa je sodišče samo ugotovilo, ko je presojalo okoliščine oteževanja odvzema premoženja – t.j. nepremičnine na hrvaškem, katero je tudi odvzelo. Neživljenjsko bi bilo razmišljati, da je bil samo del premoženja obtoženca prenesen na sorodnike iz tega razloga, drug del pa iz katerega drugega razloga, še posebej zaradi dejstva, ker so se omenjeni prenosi (z izvedbo v zemljiški knjigi) vsi dogodili v

časovnem sosledju v poletnem času l. 2013 tekom predmetnega kazenskega postopka v času koriščenja dopustov v pravosodju – zaradi česar izvedba prepisov v zemljiški knjigi ni bila pravočasno preprečena, kakor sem tudi že navajala v predlogu za izdajo začasne odredbe z dne 28.11.2013, ki mu je sodišče z izdajo odredbe sledilo in mu ugodilo.

Iz predloženega izpiska iz zemljiške knjige za nepremičnino z ID znakom 1723-9361-9 pa je poleg tega razvidno, da je ustanovljen zemljiškoknjižni dolg v vrednosti 335.000 EUR. Po podatkih GURS je ta nepremičnina vredna 225.653 EUR. V aktu o ustanovitvi zemljiškega dolga (*zasežena listina z oznako OPG-3 v prilogi poročila PU Koper v dopolnitev ovadbe z dne 22.3.2013*) je zapisano, da je prvi upravičeni imetnik zemljiškega pisma ustanovitelj zemljiškega dolga, torej obt. Brane GORŠE sam, kar očitno kaže na zlorabljanje takšne zakonske možnosti z namenom izognitve tovrstnim ukrepom oz. odredbam sodišča, ki posegajo po premoženju obtoženega. Zavarovanje z zemljiškim dolgom ni glasilo na obt. TRČKA, kateremu je bil kupec - Odvetniška družba GORŠE kupnino v prav tolikšnem znesku dolžan plačati, pa je ni in obt. TRČEK dejansko ni dogovoril prav nobenega zavarovanja (tudi on, kakor ugotovljeno pri »posojilih« iz očitanih kaznivih dejanj pomoči) za plačilo kupnine, kar je spričo njenega zneska, pravzaprav nenavadno. Kakor samo sodišče ugotavlja, temeljijo poslovni odnosi tudi med njima na zaupanju. In, kakor je sodišče zaključilo tudi glede družbe Finesto d.o.o., da ima premoženje te družbe preko obt. TRČKA dejansko v oblasti obt. GORŠE, je TRČEK v poslu pravzaprav GORŠETOVA »podaljšana roka«. Poleg tega je TRČEK edini lastnik družbe Finesto – najem d.o.o. tako, da je pravzaprav dobil nazaj to, kar je GORŠETU menda prodal, pri tem pa očitno ni pridobil zemljiškega pisma, ki omogoča GORŠETU, da ima nad tem premoženjem še vedno oblast.

Tako zaključujem, da njun namen s sklenitvijo pogodbe z Finesto najemom d.o.o. ni bil v dejanski prodaji, pač pa v formalnem prenašanju tega premoženja zaradi izmikanja odvzemu.

Ker Finesto-najem d.o.o. ni plačal kupnine in je bil prenos izveden zaradi izmikanja premoženja oz. onemogočanja odvzema obt. Branetu GORŠETU, sodišču predlagam, da tudi to premoženje sodišče odvzame zaradi odvzema premoženjske koristi iz storjenega kaznivega dejanja.

Glede na navedeno

p r e d l a g a m ,

da Višje sodišče v Kopru pritožbi ugodi in izpodbijano sodbo spremeni tako, da obtoženega Braneta GORŠETA spozna za krivega tudi za kaznivo dejanje pod tč. I/2e obtožbe, obt. Barbaro GORŠE in obt. Vlada PETKA tudi za kazniva dejanja, za katera jima je bila izrečena oprostilna sodba ter zanju ugotovi strožjo pravno kvalifikacijo storjenega kaznivega dejanja pranja denarja, vsem trem obtožencem pa izreče višje zaporne kazni in izreče tudi odvzem navedenega premoženja v lasti Finesto - najem d.o.o. z izbrisom zemljiškoknjižnega dolga, vpisanega z dne 18.4.2012 iz zemljiške knjige.

Barbara MILIČ ROŽMAN
višja državna tožilka

O: V odgovor
vsem obtožencem
in zaporovničarjem, meto
na vs v kopru!